

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogradske dežele za vse leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tujce dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljavatev naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopnajst peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolj frankovati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravljenstvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnosti naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenstvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

O delovanju konsumnih društev.

Govoril na shodu trgovcev in obrtnikov

Dragotin Lapajne.

Slavni zbor, častiti tovariši!

Ko smo narodni trgovci sklenili sklicati velik shod trgovcev in obrtnikov v Ljubljano, da se posvetujemo, na kak način bi preprečili pogubnosno delovanje konsumnih društev, začel je "Slovenec" proti temu shodu ruvati, grozil je z najostudnejšimi grožnjami, kako se bode maševal nad onimi, ki bi se drznili udeležiti tega shoda. Toda te grožnje niso nas obdržale doma, te grožnje padle so na nerodovitna tla, in prišli smo v takem številu, ki dela čast našemu shodu.

Da pa smo prišli v tolikem številu, to dokazuje, kako potreben je bil ta shod, to jasno govori, kolika nevarnost preti trgovskemu in obrtnemu stanu od one stranke, ki si je napisala na svoj prapor: "Konsumna društva povsod". To geslo, katerega se je klerikalna stranka sedaj tako krčevito oklenila, odmevalo bode sedaj že glasneje iz vseh kotov slovenske domovine, to geslo pa bode pričalo tudi, da klerikalni stranki ni za to, kako bi narod rešila, temveč za to, kako bi vse svobodnomisleče podjarmila.

Ako se vprašamo, gospodje moji, je li ustanovitev konsumnih društev res tako potrebna, potem mora vsak pošteno mislec človek takoj priznati, da ne, da pri nas sploh nikdar potrebna bila niso. V vsakem, skoraj najmanjšem kraju nahaja se tudi že manjša ali večja trgovina, katera ima gotovo potrebnejše stvari na razpolago. In ravno vsled teh obilnih prodajalnic je konkurenca meje trgovci takoj velika, da se o kakem odiranju odjemalcev res govoriti ne more. Slovenski trgovec živi ob takoj majhnem zaslужku, kakor morebiti nikjer drugod ne. Zatorej pa tudi vidimo, da pri nas srednji stan še ni doseg do tiste stopinje, katero bi lahko zavzemal, to pa le radi tega, ker vsled premalo razvite trgovine ne more do onega blagostanja priti, ki bi mu dalo priliko, izobraziti se in prostejše dihati. In ta srednjeveška stranka, ki dobro ve, da bi bil svobodni trgovec in obrtnik

grobokop, katera vč, da bi ji ljudstvo, ki bi imelo tudi svobodne voditelje, kmalu pokazalo hrbet, ta stranka sklenila je vso prostost utesniti, vso svobodno mišljenje uničiti. Da pa to lažje doseže, mora najprvo uničiti trgovski in obrtniški stan, kadar tega ne bode, tedaj je dosegla vse. To doseči bi ji bilo pa le mogoče, ako bi mi spali, ako bi mi legledali, kako se snuje društvo za društvo, ter jokali in stokali, storili pa nič. Zatorej je nastal v nasprotnem taboru tudi tak vrišč, zatorej šwigajo strele na vse kraje, ker si je že skoraj obupani trgovec drznil dvigniti svoj glas, ker je spoznal, da klerikalna stranka ne misli pomagati, ter da hoče jedinole iz političnega sovraštva in gospodoželjstva uničiti vse, kar ne priseza brezpogojno na nje evangelij. Da je laž, ko piše "Slovenec", da se bode tiste trgovce podpiralo, ki se da-najnjega shoda ne udeleže, pričuje dovolj to, da gospodje ne prizanesejo niti tistem trgovcem, ki so klerikalnega mišljenja, da brezsrčno pustijo poginiti tudi te, ki so bili dosedaj njih najzvestejši pristaši. Da je to resnica, gospodje moji! imam dokaz v rokah, ki jasno govori, da klerikalcem ni na tem ležeče, če pogine tudi jeden ali drugi izmej njih srede, samo da dobijo večino na svojo stran.

Vprašam Vas, gospodje, kje na Kranjskem se je že stanje kmetov vsled konsumnega društva izboljšalo? Kje na Kranjskem si je že kak kmetič s konsumnim društvom kaj opomogel? Mislim, da stavim zaman to vprašanje, in da bi pač lahko dobil le nasproten odgovor.

O pač, koristijo konsumna društva, ampak komu? Jedino le oni politični stranki, ki jih je s tem namenom ustanovila, da bi narodne trgovce in obrtnike uničila.

Gospoda moja! Kako bi pač mogla konsumna društva s svojim dosedanjim delovanjem kaj koristiti? Ako si ogledamo to, potem moramo strtemi, da je kaj tacega sploh koncem 19. stoletja mogoče. Ako človek sliši, kar se pripoveduje o konsumnih društvih in njih voditeljih, potem mora nehoté dvomiti o resnici takih dogodbic. Ali vendar, gospoda moja! je to žalostna resnica, resnica, ki je sodniško dokazana, ki pa, žal, zaslepljenim še do sedaj ni mogla

odpreti očij. Ne boderem omenjal tukaj vseh podrobnosti, ne boderem popisoval vseh protizakonitih korakov, katere delajo konsumna društva, saj je bilo v časnikih že dovolj razpravljano in onim, ki so že s takim konsumnim društvom osrečeni, je že itak znano, kako se ljudstvo v teh društvenih zapeljuje. Toda, da tisti, ki niso niti brali niti niso še tako srečni, da bi imeli že take osrečevatelje ljudstva v svojem kraju, tudi nekoliko zvedo, na kak način se lahko kmetu pomaga, naj sledi nekaj izgledov.

Prvo mesto zavzema mej vsemi vsekakor vzor vseh konsumnih društev, to je ono v Starem trgu, z gospodom Petrom na čelu.

To konsumno društvo je vzor vseh pivnic, vzor vseh prodajalnic, vzor vseh šnopsarij, vzor vseh kuhinj, sploh vzor vseh vzorov.

Da se tam kmetu boljše godi, skrbi konsumno društvo na primer za to, da se potoči na leto vsaj 500 hl vina ali bolje pristnega petijota, (žganja). Pri otvoritvi društvene gostilne pojedli so člani prvi dan kar tri pečene prešiče. Koliko se je pri tej slavnostni otvoritvi potočilo pristnega tirolskega petijota, nam zgodovinar ni vedel povediti, ker je bila gnječa okrog sodov tolika, da se ni moglo videti, koliko litrov se je potočilo te žlahtne kapljice. V drugem kraju zopet stoe gospod kaplan v društvenih vratih ter kličejo svoje ovdice v svojo prodajalno, kjer ponujajo lepim dekletom krasne rute, židane pangelce, francoske moderce po meri, moškim fino blago za hlače, na-rejene obleke itd. Še drugod pripelje kak člen več gostov seboj v društveno gostilno ter ukaže vina. Tam pijejo vsi, bodisi člen ali nečlen, na knjižico, in potem plačajo onemu, ki jih je pripeljal, kolikor odpade na vsacega.

Da postanejo gospodje pa bolj domači, morajo si dovoliti včasih tudi kako šalo, kaj to koga briga, če tudi ni stanu primerna. Saj namen pospešuje sredstva.

Tako je nekje gospod kaplan sedel v društveni gostilni s svojimi kmetiči. Da jih bolje zabava, hoče jim pokazati, kako se kupujejo krave in voli. Hajdi, črno sukno dolni, rokave zavihati in glihanje se prične. Liter za litrom na mizo, kričanje in raz-

grajanje, in krava je kupljena. Mej tem pa se oblecje kmetski fant v kaplanovo suknjo in predstavlja pobožnega kaplana! Ali ni to primerena zabava?

Pa tudi igrati se mora s členi, če tudi pozno v noči, saj v društvenih prostorih je vse dovoljeno. In nič posebnega to ni, če vam kdo pove, da so kegljali s kaplanom, in da so kar goldinarji ležali na tleh za stavo.

Gospoda moja, res neverjetno je to, kar se sliši, in čuditi se moramo, da poklicani faktorji vse to vidijo, a ne storę proti temu nobenega koraka.

Kam bode to dovedlo kmeta, kaj bode postalno iz naših posestnikov?! Ali, glavni namen konsumnih društev je ta, da kolikor mogoče veliko konsumirajo, posebno petijota, in da koncem leta pokažejo, koliko dobička so napravila. Pri tem pa seveda zamolče, koliko vina je ubogi kmetič več popil, kakor bi ga bil sicer, koliko špirita je popilo zapeljano ljudstvo, koliko denarja se je znosilo po nepotrebnem v konsumno društvo, in koliko posojila je moral kmet najeti, da je lahko kupljeno blago takoj poplačal.

To počenjanje se mora maševati, to mora dobiti svoje zaslужeno plačilo, in tisti, ki so to zakrivili, bodo še prokljinali uro, ko so si izmisli zlorabiti postave in ustavljati konsumna društva na taki podlagi in iz tako podlih nagibov. Gospodje moji! tako delovanje pa ne škoduje le posameznim, tako delovanje ne bode uničilo le posamezne člena moralno in gmotno, tukaj mora podivjati ves narod, pri takem počenjanju poginiti mora vse! Kdor zagovarja tako počenjanje, kdor trdi, da bode na ta način rešili našega kmeta, da bodo ljudstvo oprostil spon oderušta, ta mora biti ali že sam takliko zaslepjen, da v resnici ne vidi, kaj da dela, ali pa mora biti toliko hudoven in tako nemoralen, da tira iz zgolj lastnega dobička narod v pogubo. Ako se slišijo o voditeljih konsumnih društev, ki so večinoma duhovni sami, ali za katerimi stojé duhovni, take dogodbice, kakor smo ravno pred kratkim jedno zvedeli, ali, ako slišimo, da se duhovni pretepajo celo s svojimi očicami, potem si pač lahko vsak napravi sodbo, kaj bode nastalo iz tega počenjanja.

LISTEK.

"V imenu znanosti".

(Spisal D. M.)

(Konec.)

Pisatelju je jasno in gotovo, da vidimo in spoznavamo zunanjji svet, kakoršen je v resnici. In dokaz za to gotovost? Bog je naš um in stvari tako naredil, da "se ujemajo", da torej niti ne moremo drugače, nego da spoznavamo resnično. To je vsekakor zelo praktično urejeno. Vse se s tem razlagajo, "lahko in preprosto". "Vse se druži v tej razlagi, česar potrebujemo za razlagi". In gospod Lampe se hudoje nad "čudnimi" modroslovci, ki imajo zoper tako razlaganje "neopravičene pomisleke".

Pri nas se rešujejo samo načelna in velika vprašanja, n. pr.: Kaj je resnica? Kaj je spoznavanje? Kaj je lepo? Kaj je umetnost? itd. "Naše" modroslovje se kaj rado bavi z najvišjimi "resnicami", in to s precejšnjo sigurnostjo in samozavestjo. Veliki misleci velikih narodov niso reševali, kaj teče rešili takih vprašanj, ker so že davno uvideli, da velja v gotovih vpraša-

nih tudi največemu duhu: Ignoramus et ignorabimus; pri nas pa te vpraša že vsak semeničan z občudovanja vredno smehlostjo: "Kaj je torej po tvojem mnjenju resnica, lepota, dobrota, umetnost itd.?" — in če mu sirota ne veš gladko odgovoriti, smehlja se ti ironično in tvoje znanstveno ime je pri hudiču. — Tudi v "Cvetju" čitamo kopico takih visoko donečnih vprašanj kot naslove posameznih oddelkov. Bati se je, da bo knjižica pospeševala in utrjala smešni naš "univerzalni dilettantizem" na jedni strani, na drugi pa ostala brez vsakega vpliva; zadnje je vsekakor boljše od prvega. Kaj pomagajo naslovi, če je rezultat takih dolgih deklamacij = 0! Pomagano ne bo s takim modroslovjem ne tem, ne onim, in pisatelju velja isto, kar je dejal o domoljubih, ki imajo dobro voljo, a si izbirajo krive poti. Njihovo prizadevanje nima uspeha in sadu.

G. pisatelj pač sam ne misli, da bo s frazami, kakor je tale: "Lepota je tista popolnost ali dobrota kake stvari, ki se javi ali kaže po vnanju", svojim rojakom kaj koristil. Dvomimo, da si je velika večina brašev pri čitanju takih in jednakih definicij sploh kaj misli.

Socijologična razmotrivanja gospoda Lampeta so pač še malo manj, ko samo neznanstvena. Vsi prejšnji in moderni družboslovci se seveda zavračajo, ker se nahajajo v kategoriji "krivih", njihova znanstvena raziskovanja niso vredna — počenega groša. Jedino pravo je pogodil g. pisatelj sam, in sicer kar v dveh vrsticah: "Ako je narava vir in podlaga družbi, tedaj je družba od Stvarnika ali od Boga, ker je on začetek naše narave." In gospod avtor pristavlja:

"Kako lahko je to umeti! Kaj bi iskali neosnovanih učenjaških stavov, kaj bi sprejemali prazne izmišljotine namestu jasne resnice!"

"S tem pa smo, — četudi je naše dokazovanje kratko — mnogo pridobili za svoj namen."

Za "svoj namen" morda — nekaj, za znanstveno socijologijo — nič!

Socijalizem po pisateljevem mnenju nima znanstvene podlage.

Take znanstvene podlage, kakor jo bole datih g. Lampe slovenskemu modroslovju, Marx seveda ne pošna; vsebo temu ali ravno zaradi tega pa pričavajo učenjaki, tudi bogoslovci, trajno znanstveno

vrednost njegovih del, in naj pišejo slovenski modro- in družboslovi v Ljubljani makari vsakega pol leta nove bombastične članke o "razpadajočem" Marxizmu; saj jim je že nekak šport "pobijati" in zopet "pobijati" može à la Marx, Darwin itd.!

Gospod pisatelj zahteva od države, da ščiti in spoštuje osebno in duševno svobodo, toda samo tedaj, če je prikrojena po njegovem vzorcu; ker "kadar trpi državna oblast, da se uče po šolah in knjigah uporni nauki in brezverstvo", tedaj je "žalostno", da si "državna oblast sama koplje svoj grob".

Gospod pisatelj naj mi oprosti izraz — toda ta stavek ne diši — po cvetju...!

Kaj jednakega se navadno v znanstvenih knjigah ne čita!

Ni nam treba posebej povdarjati, da se je pisatelj pri svojih razmotrivanjih o duši in o Bogu oddalil od znanstvenega stališča — nedogledno; drugače pri takih predmetih niti mogoče ni, zato pa mu tega tudi nihče ne more ščeti v zlo. Smešno in neznošno pa je, če si nadeža pri tem z vso resnobo znanstveno krije, s katero se mu nikakor ni možno začeti tako, da bi se ne videla bogoslovca.

Seveda bodo zopet trdili, da stranka ni odgovorna za posameznike, ali, gospoda moja, to niso več posamezni slučaji, posebno se ne morejo zapisati tem osebam samim na rovaš, ako so ti voditelji stranke. Da pa res stranka tako počenjanje odobruje, nam priča dejstvo samo, da se taki posamezniki pusti v svojem delovanju popolnoma v miru. Nihče se ne zmeni, kaj počenjajo, nihče nič ne reče, če so še tolkokrat sodnijsko kaznovani, še več, oni dobé zahvalo, oni se proglaše za mučenike narodove. Kak ugled si bodo s takim postopanjem pridobili pri ljudstvu, tega ti fanatiki sedaj ne vidijo, ker sploh ne verjamejo, da ne delajo prav.

Res je, gospoda moja! da bodo s takim počenjanjem morebiti dosegli svoj namen, da uničijo srednji stan, da uničijo trgovino in obrtniški stan. Posledice njihovega delovanja so se že pokazale, in marsikak pošten trgovec je moral vsled tega počenjanja že zapreti svojo trgovino, marsikatera počna vdova in samica s strahom že vidi čas, ko ji zapro njen mali užitek, ko bode morala na stare dni od hiše do hiše vsled krščanske ljubezni takih ljudi, usmiljenja iskati. Toda ti oznanjevalci ljubezni se ne menijo za to, saj postanejo sami bogati trgovci in potem bodo mej obožani narod že delili miloščino.

Ali gospodje moji, kam bi prišli, ako bi se res trgovski in obrtniški stan uničil? Vse velike države, vsi narodi tekmujejo mej seboj, kako bi trgovino povzdignili, ker vidijo, da je cveča trgovina podlaga vsemu blagostanju, ker vidijo, da je trgovski stan oni stan, ki je državi vir najboljših dohodkov. Odkar svet obstoji, cvete že tudi trgovina, in oni narodi, ki so bolje skrbeli za razvoj trgovine, oni narodi so bili in so mej prvimi.

Tudi pri nas v Avstriji se je ravno zadnji čas pričelo gibanje, kako bi se trgovina povzdignila, tudi pri nas je vlada spoznala, da morejo narodi le na podlagi krepko cveča trgovine napredovati ter je pričela delati na to, da bi zamogli tekmovati z drugimi državami. Toda pri nas na Kranjskem je stvar drugačna, pri nas na Kranjskem je stranka, katera je spoznala, da bi cveča trgovina bistrla tudi duh, katera je spoznala, da bi blagostanje srednjega stanu rodilo tudi svobodnomisleče može, katera je uvidila, da bi bila cveča trgovina njej v kvar, in zato je sklenila, da mora trgovino uničiti, da mora podjarmiti vse, kar si upa prosto misliti. Namesto da bi izvrševala svoj vzvišen poklic, da bi ljudi učila ljubezni do bližnjega, da bi oznanjevala mir, prijeli so njeni voditelji za bojno kopje, sovražna tromba je zadonela in boj za življenje in smrt so nam naznani. Ali, gospodje moji, ta boj, katerega so nam usili, nas ne ustraši, šli budem v boj za svoj obstanek, ramo ob rami kakor jeden mož, in tvorili budem močno falango, katere tudi blagoslovljene pušice naših kaplanov-trgovcev ne bodo prodrele in preden bude padel zadnji trgovec na Kranjskem, pasti mora tudi zadnji kaplan-trgovec.

V Ljubljani, 7. aprila.

Goriški deželní zbor.

Dne 15. t. m. se snide goriški deželní zbor, toda vlada še ni imenovala nasled-

obleka. Če se dviga v nedogledne višine in se drsa po tako megljenih motvozih, ni več znanstveni raziskovalec. Religija pa se tudi po njegovi sodbi ne sme mešati z znanostjo. Žal, da se gospod pisatelj tega stavka ne drži, nego se povzdigne malone pri vsakem važnejšem raziskavanju končno na svoj bogoslovski vrhunc, kamor mu znanost ne more slediti.

Na strani 119. čitamo: „Sploh se mora reči, da nam vsa priroda in vse naše mišljenje izpričuje Boga. Oni, ki vendar-le neče priznati Boga, mora ves svet misliti si poln ugank in samih „nemogočih“ rečij, češ, vse stvari so se naredile same iz sebe, kakor se jim je ljubilo.“

Zato ni to rej niti najmanjšega dvoma, marveč je nad vse trdna resnica, da je svet iz drugega bitja, da je ustvarjen ali narejen iz nič (nič pa po pisateljevih izvajanjih na str. 51. ni!). Kako lahko in preprosto se razлага začetek sveta s tem, da pravimo: Bog je ustvaril! Kako lepo se druži v tej razlagi vse, česar potrebujemo za razlagi!

Deloma je gotovo res, kar pravi pisatelj o „bogotajcih“, dasi se dandanes dá že marsikatera „uganka“ in „nemogoča-

nika odstopivšega deželnega glavarja, grofa Coroninija. Italijani imajo sedaj z enim glasom večino v deželnem zboru ter zahtevajo, da se vzame glavar iz njihove srede. Slovenci pa pravijo, da se mora vzeti glavar iz njihove srede, ker slovenski poslanci zastopajo večino naroda. Razen tega bode italijanski glavar zavlekel izvršitev predloga glede deželnih šolskih fondov, kakoršne zahteva vlada. Slovenci groze z abstinenco, ako se jim ne vstreže. „Reichswehr“ miri Slovence, češ, da naj stremijo za tem, da dobe večino v deželnem zboru, potem bo glavar tudi njihove narodnosti, sedaj pa imajo pravico do glavarja Italijani, ki morajo rešiti omenjeno šolsko predlogo.

Nesloga mej nemškimi opozicionalci.

Nemška ljudska stranka bode imela bodoči ponedeljek poseben shod, da se izrazi glede prejšnjega dne, t. j. v nedeljo, sklenjenega skupnega nemškega programa. Radikalci izjavljajo, da se jim zdi tak skupen nemški program, kateri more zvedeti vlada, velika nevarnost za nemšto ter se branijo z vso silo, da bi se ta program objavil. Boje se namreč, da bi mogla vlada potem vsaj deloma izpolniti želje Nemcev, kar bi imelo za posledico izstop jedne ali druge opozicionalne stranke. Radikalci torej tajno spletarijo proti shodu vseh opozicionalnih delegatov ter sumničijo ustavoverne veleposestnike in krščanske socijaliste, da nimajo poštenih namenov pri tej konferenci. Radikalec dr. Lemisch ni hotel sestaviti programa za Koroško, naznanja pa, da se udeleži konference vender-le, in sicer kot „Kiebitz“, „um scharf darauf zu achten, dass daselbst (t. j. na konferenci) nicht falsch gespielt werde.“ Lemisch in njegovi radikalni tovariši hočejo torej drugim delegirancem le na prste gledati, jih nekako policijsko nadzorovati ter jih potem — če se jim bo zelo potrebno — denuncirati javnosti. Seveda je to nezaupljivo in skrajno razčajljivo postopanje radikalcev razdražilo vse druge opozicionalce, da sedaj napadajo Lemischa ter zahtevajo, da se izključi s konferenco ter se opraviči. Nacionalni „Grazer Taglatt“ ga seveda brani ter zatrjuje, da je taka nezaupljivost prav potrebna in umestna. Konferanca nemških zaupnikov v nedeljo bode dala morda samo povod, da se že itak malo složne, ter le vsled Wolf-Schönererjevega terorizma skupno nastopajoče opozicijske stranke docela razdržijo.

„Proč od Rima!“

Schönerer je upal, da bode prestopilo do Velike noči 10.000 Avstrijev v protestantizem, a se je zmotil. Tako visocega števila navzlic najbesnejsi agitaciji ni bilo možno doseči. Sedaj je izdal Schönerer nov poziv do avstrijskih Nemcev, naj hitre prestopati, ter da jim ni treba čakati, da se doseže število 10.000. Imen prestopnikov Schönerer ne misli objaviti. Wolf je tudi že prestopil z vso svojo družino, Schönerer pa hoče biti 10.000. prestopnik.

Steparska volitev Zaimisa.

Grški ministerski predsednik, Zaimis je demisjoniral, ker je verifikacijski odsek grške zbornice s 13 glasovi soglasno izjavil, da je njegova volitev neveljavna. Poročilo tega odseka trdi, da je vplival Zaimis na

reč razložiti naravno. Vender je treba vprašati, ali je le za pičico na boljem oni, ki koncentruje vse te uganke in nemogoče reči izven sveta ter to jednoto vseh ugank in nemogočih rečij zaznamenuje s posebnim imenom? Bistveno, po uspehih in po rezultatih svoje metode se ne razločuje prav prav nič od onih, razlika je le v metodi! Njegove uganke so v nekem smislu še bolj zamotane od onih, ki jih kaže svet kot tak več ali manj očem vsakega opazovalca, in ne malo ni opravičen očitati onim, da ne pojmi vseh pojavorov svetovnega gibanja; saj se njemu samemu ne godi nič bolje, da celo slabše, če se sploh reflekтуje na kako razlagi v znanstvenem smislu in ne izpeljava mehanično vseh „ugank“ iz onega absolutnega izvensvetnega središča, kjer jim je bil nakazal prostor. Naivno je, kar piše g. pisatelj dalje:

„Zakaj se pač bogotajci branijo imeti za začetnika sveta tako bitje, ki je kolikor kolikor podobno nam ljudem?“ Toda tukaj je pri nas najbolje, da se neha...

Kdor iz teh vrstic ni uvidel, kako je znanstveno stališče pisateljevo in kaka je znanstvena vrednost takega modroslovja, naj blagovoli prečitati „Cvetje“ do konca!

svoje volilce s prepopodanimi sredstvi, da je v svojo svrhu imenoval, prestavil ali odstavil več uradnikov, da je zlorabil državne denarie v volilne, agitatorske namene, da so agitirali zanj ljudje, ki so bili oblečeni kot duhovniki ter so zahtevali, naj prispejejo ljudje na sv. pismo, da bodo glasovali za Zaimisa. Verifikacijski odsek se je o vseh teh obdolžitvah preveril, zato je Zaimis moral odstopiti.

Aguinaldova takтика.

Neki amerikanski častnik, ki je živel mej Tagali, poroča, da ima Aguinaldo 40.000 pušk modernega in 25.000 starejšega zistema. Vsako puško rabi 5 vojakov, ki se menjajo ter se nadomeščajo. Tudi v vročem boju sledi za vsakim vojakom rezerva, ki skoči na mesto, ako prednik omaga ali celo pada. Aguinaldovi vojaki smejo streljati le na cilje, ne pa kar v negotovo; rabijo tudi brezdimni smodnik. Vojni se izogibljejo, pač pa nadlegujejo vedno Amerikance s svojimi napadi. Ker jih je vedno nekaj v rezervi, ima Aguinaldo za vsako uro nekaj spočitih bojevnikov, ki preganjajo Amerikance. Tagali so tudi jako skromni v jedi in obleki, kar pa Amerikanci niso.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 5. aprila.

Seji je predsedoval župan Hribar, kateri se je najprej s toplimi besedami spominjal umrelga nadvojvode Arnošta in si izprosil dovoljenje, da sporoči sožalje obč. sveta na najvišje mesto.

Župan je dalje naznalil, da je kranjska hranilnica odpovedala jeden del prostorov, katere ima v najem mestna občina za obrtne strokovne šole v Virantovi hiši.

Obč. svet. dr. Požar je ožigosal postopanje kranjske hranilnice. Odpovedala je na 5 mesecev, kako ne postopa reelen hišni posestnik napram dobrí stranki. Občina nima pravice predpisavati kranjski hranilnici, kako odpovedati prostore, a reči se mora, da je kranjska hranilnica spravila občino v tako občutno zadrego. V petih mesecih se ne da dobiti drugih prostorov za obrtno šolo. Z ozirom na dopis kranjske hranilnice naj se magistrat pooblasti, dogovarjati se s hranilnico, da podaljša pogodbo vsaj za dve leti, ker je dosti prostora v Virantovi hiši. Mej tem pa naj se pospeši zgradba poslopja za obrtno šolo. — Sprejeto.

Končno je župan naznalil, da je vlada odobrila premembo regulacijskega načrta za Rimsko cesto.

Mestni komisar Tomec je poročal o napolnitvi ledenice v mestni klavnici. Magistrat je naročil 28 wagonov leda po 18 gl. Stroški znašajo skupaj 1249 gl. 50 kr. Kredit se je prekorail za 49 gl. 50 kr. Občinski svet je prekoračenje kredita naknadno odobril.

Stavni svetnik Duffe je poročal o napravi kanala od Mesarskih ulic po Poljanski cesti in Delavskih ulicah do Ljubljane. Načrte je občinski svet že odobril. Ponudninske razprave sta se udeležili dve tvrdki. Poročevalec je predlagal, naj se delo odda tvrdki Ed. Ast v Zagrebu po jednotnih cenah. — Sprejeto.

Obč. svet. dr. Tavčar je poročal o izvolitvi jednega člena v meščanski odbor namesto g. I. Kobilce in predlagal, naj se izvoli g. Jakob Zalaznik. — Sprejeto.

Obč. svet. dr. Tavčar je poročal o izvolitvi dveh zastopnikov v glavni odbor za obdelovanja močvirja in sta bila izvoljena obč. svet. Žužek in mestni komisar Tomec.

O prošnji hišne posestnice Iv. Bončarjeve za brezbremenski odpis nekega sveta je poročal obč. svet. dr. Hudnik in je bil magistrat pooblaščen, da podpiše odpisno privolilo.

O prizivu hišnega posestnika Martina Trpotca na Resljevi cesti proti magistratemu nalogu glede odstopa sveta v Čopovih ulicah. Radi tega je prislo že do prepira, ki je prišel do upravnega sodišča, ker Terpotec ni hotel odstopiti brezplačno toliko sveta, kolikor ga je treba za novo cesto. Upravno sodišče je pritrilo občini. Mej tem je Trpotec sezidal svojo hišo. Trpotec je izjavil, da odstopi toliko sveta, kolikor ga je pred to parcele, branil se je pa odstopiti svet pred sosedno parcele in zahteval po 5 gl. odškodnine. Magistrat je letos sklicuje se na razsodbo upravnega

sodišča, ukazal Trpotcu, da mora svet, kar ga treba za Čopovo ulico brezplačno odstopiti in izdati prepisno listino. Proti temu je Trpotec vložil rekurz, pridružil si pravico, da nastopi tudi sodno pot. V rekurzu pravi, da po stavbnem redu ni dolžan občini toliko sveta odstopiti, kakor magistrat zahteva. Poročevalec je predragal, naj se priziv kot neutemeljen zavrne. — Sprejeto.

Obč. svet. dr. Hudnik je poročal o pritožbi dimnikarja Jos. Spitzerja radi oddaje dimnikarskih del v topničarski vojašnici. V pritožbi pravi, da bi bil delo ceneje prevzel. Ker je pritožba nedopustna, se je zavrnila.

Obč. svet. Pavlin je poročal o pravni strehe na stolpu na Gradu. Stroški so se mimo dovoljenega kredita povišali za 117 gl. in jih je občinski svet naknadno odobril.

Obč. svet. Pavlin je poročal o regularnem načrtu za mestni del ob Dunajski cesti nasproti topničarski vojašnici. Načrti so se naročili pri diplom. arhitektu Fabiani, kateri je načrt predložil brez utemeljenja. Stvar pa je nujna, ker se namerava na tem svetu zgraditi nekaj poslopij. Po tem načrtu se obdrži cesta v Kleče, pred topničarsko vojašnico pa je projektiran majhen trg. To je jedina bistvena prememba pravnega načrta, druge premembe so nebistvene. Prostori naj se zazidajo v odprttem sistemu, a dovoljeno naj bode v smislu § 75. stavbnega reda tudi zidati v strnenem sistemu, če se napravi večja skupina, in če to zahtevajo tehnični razlogi. Predvti se naj zahtevajo samo nasproti vojašnici, ker ga tudi ta ima.

Obč. svet je regularni načrt odobril in sprejel predlog glede odprtega oziroma strnenega sistema in glede predvrtov.

Obč. svet. Žužek je poročal o stavnih črtah v Zatiških ulicah in je predlagal, naj se dotočno poročilo dež. vlade radi obdržitev stare stavbne črte na južni strani vzame na znaje, določitev severne črte pa se odloži, ker nima nobenega pomena, kajti Zatiški dvorec se prezida, ne da bi se premenilo glavno zidovje.

Župan Hribar je mnenja, da nasveti involvirajo prepoved prezidave. Kolikor časa ni določena črta na severni strani, se ne morejo zgorditi nikake prenaredbe. Tako zavlačevanje nima nikakega praktičnega pomena. Na Sv. Jakoba nabrežju je tako malo prometa, da ni treba dveh ulic tja in da zadostujejo ulice mej Plaučevihihi in Zatiškim dvorcem. Nasvetovani predlog je šikana napram vladu. S predlogom dr. Požarja glede obrtnih šol ne bomo nič dosegli in najbljše bo Zatiški dvorec za namestitev obrtnih šol. Če zavramo prezidavo zatiškega dvorca, ne bomo dobili prostorov za obrtno šolo. Župan je predlagal, naj se ulica, ki je projektovana mej Guntzovo hišo in Zatiškim dvorcem, opusti.

Obč. svet. Pavlin je reklo, da v stavbenem odseku nihče ni mislil na šikaniranje vlade, a prezidava ne bo znatna, zato lahko ostane črta, saj ni treba izdati stavbne prepovedi, ulica pa bi bila z 8 m širokosti preozka.

Župan Hribar je izjavil, da vlada namerava tako obsežno prezidavo, da vlada ne sme zidati, če projektovane ulice na papirju ostanejo.

Obč. svet. Žužek je opomnil, da zunanjji zidovi pri zatiškem dvoru ostanejo kakor so, notranje poprave pa ne bodo take, da bi jih mesto sploh moglo zbraniti. Le če se podero glavni zidovi, se more mesto oglašiti. Iz aktov odseka ni razvidel, kako obsežne poprave se namejavajo, a ker se z odsekovim predlogom nič ne upliva na položaj, naj se sprejmejo.

Obč. svet. Velkaver je nasvetoval, naj se ves akt vrne stavbinskemu odseku.

Obč. svet. Šubic je opozarjal, da je vlada že pripravila vse za delo, ni torej treba vračati vse zadeve odseku, ampak naj se sprejme Županov predlog.

Obč. svet. Pavlin je predlagal, naj se predlog Županov spremeni tako, da naj na severni strani

Zupan se je izrekel proti Žužkovemu predlogu glede razširjenja Zatiških ulic, češ, da predlog pomeni, da onemogoči to na južni strani, kar smo dovolili na severni strani. Če hočemo razširiti Zatiške ulice, treba vzeti 24.000 gld. in kupiti zatiški dvorec. Na prostoru nekdanje redute se bo zidala samo šola in ostane mnogo prostora, in Trubarjeve ulice so se tudi razširile, tako da je razširjenje zatiških ulic nepotrebno.

Obč. svet. dr. Stare je predlagal, naj se določi, da ostane glede regulačne črte vse pri starem.

Obč. svet. Žužek je rekel, da so drugi več rezali hiše kakor on. Ulica se bo regulirala, kakor pade Zatiški dvorec, če se to tudi šele čez 50 ali 100 let zgodi. Radi določitve širjave Zatiških ulic ni treba dvorca kupovati.

Obč. svet je sklenil, da ostane širjava Zatiških ulic, kakor sedaj.

Obč. svet. Žužek je poročal o prizivu Petra Ramovša glede preuredbe njebove hiše v Florijanskih ulicah in je bilo sklenjeno, da se priziv ugodi.

Obč. svet. Žužek je poročal o zgradbi hiše na stavbišču grofovsko Stabenberščine ustanove v Gradiščah. Napravili so se načrti za mala stanovanja za ubožnejšo meščane. Na razpolago je svota 32.691 gld., a če se iz potresnega zaklada vzame še kacih 10.000 gld., bo lahko hišo zgraditi. Hiša naj se zgradi za tiste ubožce, ki vsled tega, da imajo rodbine, ne morejo biti vzprejeti v ubožnico. Prostora bi bilo za 18 rodbin, troški za zgradbo bi pa znašali 41.000 gld. Poročevalci je predlagal, naj se vladi izreče zahvala za podpore, magistratratu pa naj se naroči, da v okviru troškov 41.000 gld. poskrbi za načrte, da se začne že letos z zgradbo.

Podžupan dr. vit. Bleiweis je opozarjal, da je bila prejšnja Stabenberščina hiša grozno nesnažna in naj se nova hiša zida tako, da se tekom let ne bo onesnažila, da bodo dobre higienične razmere in da bo pri hiši zadostti veliko dvorišče.

Obč. svet je sprejel odsekov predlog.

Obč. svet. Žužek je poročal o določitvi stavbne črte pri Supančičevi hiši na Rimski cesti in so bili sprejeti pročevalčevi predlogi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. aprila.

— **Deželni zbor kranjski.** Oblica vsakovrstnega gradiva nas je prisilila, da smo poročilo o današnji seji dež. zobra moralni odložiti za jutri. V današnji seji je dež. zbor dognal specijalno razpravo o pojavju „Deželna kultura“, v katero je poseljeno mnogo poslanec. Koncem seje so dr. Majaron in tovariši podali interpretacijo glede slovenskega uradovanja pri graškem nadodišču.

— **Vrhniška železnica** je dograjena in se bo v ponedeljek ob 1/27. uri zjutraj peljala prva lokomotiva z južnega kolodvora v Ljubljani na Vrhniko. S to lokomotivo se pelje komisija in upravni odbor.

— **Shod trgovcev in obrtnikov.** Včerajnemu poročilu imamo še dostaviti, da se je shoda udeležil tudi poslanec dr. Majaron.

— „**Tega Hribarja bom jaz že pribil!**“ — tako se je izrazil proti koncu mi nolega leta dr. Valentin Krisper proti občinskemu svetniku in deželnemu poslancu dr. Danilu Majaronu. In pribijati ga je res začel letošnjo veliko soboto! Vendar pa — ker to dandanes ni več dovoljeno — ne z žeblji na križ, temveč z jeklenimi peresi na papirnatih strani onega svojega časniškega organa, s katerim ima konci vsacega leta zaradi nepokritih tiskarskih računov vedno tako velik križ. Ako to pribijanje dr. Krisperja veseli, prosit mu, županu Hribarju pa, ker si ni v svesti pregreh, zaradi katerih bi moral sojen biti — še drugačni rablji ne bodo mogli do živega!

— „**Edinosti**“. Iz narodnih krogov nam pišejo: „Edinost“ z dne 5. t. m. se jezi nad našim I. člankom „Cvetje in pleve“ ter po starci navadi zopet hujška. V vojni bi bilo pač prijetno, ko bi se le tja streljalo, nazaj pa ne. Tako bi se rada vojskovala „Edinost“; seveda, napadati na rodno stranko, njena društva in njena podjetja, to bi smelo biti dovoljeno, a nazaj streljati, t. j. „Edinost“ malo pokrcati, ne tega pa Bog ne daj! Potem je precej ogenj v strehi in krik: Glejte, kako narodna

stranka postopa z nami pokrajinskim Slovencim! „Edinost“ je očitala ljudem, ki največ žrtvujejo za narodne namene, da se je zanje preživel narodnostno vprašanje (sicer v št. 77. prizna, da so požrtvovalni), očitala jim je tedaj najhujše, kar je mogoče, t. j. da niti niso več narodni, in sedaj se jezi, da smo ji odgovorili. Kdo je prvi streljal?! „Glejte, glejte, tolke občutljivosti kar hkrati!“ vsliknemo tudi mi s cenjeno „Edinostjo“. — Glede Gabrščekove afere, katero „Edinost“ vmešava v svoj odgovor, bi pa bilo bolje, da tega ni storila, kajti tako neumni vender niso bralci „Edinosti“ da bi stavili Gabrščekova aktivna kupčiška podjetja v jedno vrsto z narodno požrtvovnostjo. Naravnost lažnjava je pa trditev, da bi v članku „Cvetje in pleve“ hujškali družbo sv. Cirila in Metoda proti Tržačanom; neovrgljiva je pa zopet na drugi strani resnica, da v Trstu, koder je najmanj toliko Slovencev kakor v Ljubljani, in veliko več slovenskega kapitala, nego v Ljubljani, se vender odločno premalo stori za slovensko šolstvo napram veliko slabšim razmeram v Gorici. — Na druga zavijanja ne odgovarjam.

— **Velika veselica za Prešernov spomenik.** Dodatno k našim poročilom o tej prelepi veselici se nam javlja, da se je posredilo odobru pridobiti za ta večer največje in najslavitejše dramske umetnice in umetnike. Komu niso znana slavna imena: Ristori, Wolter, Judic, Réjane, Sarah Bernhardt, Duse, Rossi, Salvini, Coquelin, Andò, Mitterwurzer, Kainz, Irving, Zucconi itd.! Svojo nedosežno umetnost pokažejo zbranemu občinstvu v veseloigri „Moj pokojni“ in v opereti „Mladi doktor“, zlasti pa v svetovnognani, vzorni tragediji „Karakala“. V pomiritev občinstva nagnamo, da se v teh igrah ne bode prav nič streljalo. Gostujuča družba obstoja iz 62 osebin v velicega orkestra, ki bode sviral pred tragedijo jako srečno izbrane slovečne ouverture. Družba se pripelje že v nedeljo popoludne s posebnim vlakom dolenjske železnice v Ljubljano. Menda se žnjimi pripelje tudi pesnik-avtor, kateri pa v svoji veliki skromnosti kar v naprej hvaležno odklanja vsakovrstne ovacije, kot so šopki, venci i. dr. Vse navedeno menda zadošča za dokaz, da bo ta veselica zares zabavna in velezanimiva. Začetek je že ob 7. uri. Vstopnina za osebo 40 kr., dijaki 20 kr. Še jedenkrat pa opozarjam, da je vsako drugo nabiranje in obiranje izključeno.

— **III. glasbeni večer**, ki so ga predili gg. učitelji „Glasbene Matice“, je bil včeraj zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“ ter je privabil častno število odličnega občinstva, ki je poslušalo točko za točko lepega vzporeda z vidnim zanimanjem ter dajalo znak svojega zadovoljstva in priznanja z glasnim ploskanjem. Kot prvo točko so izvajali gg. Vedral (vijolina), Junek (cello) in Procházka (klavir).

„Trio za gosli, cello in klavir“, ki ga je uglasbil g. Procházka. Gospod Procházka, katerega mojstersko spretnost na klavirju smo že imeli priliko pohvalno omenjati, se je predstavil našemu koncertnemu občinstvu včeraj kot izobražen, nadarjen komponist. Njegov „Trio“ je lepo delo, ki razoveda mislečega skladatelja, ki je dal svoji skladbi vkljub trem različnim stavkom nekaj enotnega, nekaj popolnega. Vrhu tega je njegov „Trio“ lahko umljiv tudi manj izobraženemu poslušalcu, ker je odet v cvetoče krilo ljubkih melodij. V tem oziru se najbolj odlikuje II. stavek (Andante), dasi nekoliko spominja na Lolino pesem v „Cavalleriji rusticani“. Gospodje Vedral, Junek in skladatelj so izvedli hvaležno skladbo natančno in fino. Po ti točki, ki nam je porok bogatih in lepih sadov bodočega skladateljevanja gosp. Procházke, se je oglasil ljubi slavček koncertov „Glasbene Matice“ — gdč. Mira De v. Zapela je z zvonkim, srebrnočistim, kot prozorni vir poskuščil glasom neko Griegovo pesem ter „Škrjančkovo pesem“ iz Smetanove operе „Poljub“. Razvnela je gdčna. Dev občinstvo zlasti s „Škrjančkovo pesmijo“ tako da je morala dodati še eno pesem. In sicer je zapela Brahmsovo „Brez uspešno podoknico“ s preščnim izrazom v glasu in besedi. — Po ti točki, ki je pač najbolj prijala občinstvu, sta igrali g. Vedral in g. Procházka Griegovo „Sonato za klavir in gosli“ ter sta izvedla težavno skladbo z

ono dovršenostjo, s katero obvladata vsak svoj instrument. Za zadnjo točko smo čuli Haydnov „K v artet za dvoje gosi, violo in cello“. Tu sta priskočila g. Vedral in g. Junek na pomoč g. dr. P. Drachsler in g. P. Lozar, katerih odlične igralske zmožnosti ter njiju impnujočo spremnost smo dostenjno pohvalili že v oceni II. glasbenega večera. Četvorica teh spremnih, inteligentnih godcev je igrala tudi včeraj hvalevredno ter utrdila v nas vero v kvartet domačih umetnikov, ki so začeli v slovenski koncertni dvorani gojiti komorno glasbo.

— **C. kr. poštni in brzojavni urad 1 v Ljubljani** naznanja: Vsled odloka c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva v Trstu z dne 31. sušca 1899 določijo se začenši z 9. aprilom t. l. uradne ure pri predaji vožne pošte ob delavnikih in praznikih od 8. ure 30 min. dopoludne do 7. ure zvečer in ob nedeljah od 8. ure 30 min. do 12. ure dopoludne in od 5. do 6. ure popoludne.

— „**Pri novi tovarni**“. Bliskoma raznesla se je včeraj popoludne po mestu vest, da sta lastnika trgovine „Pri novi tovarni“, Konrad Schumi in Friderik Hotscher po ljubljanskem policijskem šefu aretovana, in da se jima je prodajalnica zaprla. Aretovanje teh dveh trgovcev je v mestu res napravilo senzacijo in kamor si prišel, se je le o tem govorilo. Od vseh strani so prihajali ljudje v Špitalske ulice, da se prepričajo, če je res prodajalnica zaprta. Schumi in Hotscher otvorila sta bila trgovina v začetku meseca marca letos in sta vsled svojih nizkih cen pri prodaji delala drugim trgovcem veliko konkurenco. Ob vsakem času je bila prodajalnica polna ljudi, in posebno ob sredah in sobotah so se kmetski ljudje kar trli v prodajalnici. Blago je bilo tako ceno in tudi, kakor so veščaki trdili, dobro. Ljudje so na razne načine ugibali, kako je mogoče tako ceno prodajati, in so domnevali, da prodajata Schumi in Hotscher za kako židovsko firmo. Sedaj pa bode uganjka te cene trgovine kmalu rešena. Gotovega se še sicer ničesar ne ve, le domneva se, da se je prodajalo blago, katero je bilo ku pljeno pri nekem trgovcu v Celju, kateri je sedaj v konkurzu. Policija je neki oba trgovca, Schumija in Hotscherja, že izročila na Žabjak.

— **Požar pri Višnji gori.** Poročajo nam: Dne 5. t. m. zjutraj začelo je v Dragi pri Višnji gori goreti. Ogenj je uničil več zgorajec gospa J. Gilly, v katerem je bilo več nego 300 stotov krme in slame, ter so zgoreli tudi trije vozovi in sani. Požar, ki je bil po hudem naporu domačinov in vrle požarne brambe višnjegorske, katera je prihitela takoj z dvema briz galnicama na pomoč, omejen le na kozolec, bi bil lahko uničil tudi bližnjo cerkev in ostala gospodarska poslopja omenjene posestnice. Res je uprav čudovito, da se niso uneli še hlevi, skedenj in gospodarska hiša, kateri so komaj 20—50 korakov oddaljeni od kozolca. Vsa čast vrlim gasilcem! Škoda znaša nad 2500 gld. Kako je ogenj nastal, ni znano; pač pa se sumi, da je zanetil požar neki 6letni otrok, kateri je od kozolca stekel, ko so ljudje ugledali dim. Kozolec je bil zavarovan za malo svoto v primer k provzročeni škodi.

— **Samomor v Trstu.** Predvčerajšnem zjutraj se je v Trstu ustrelil v svojem stanovanju 27letni Edvard Vodvačka, uradnik v neki zalogi papirja. Vzrok samomoru je nesrečna ljubezen.

— **Zdravstveno stanje v Ljubljani.** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 26. marca do 1. aprila kaže, da je bilo novorjenec 17 (= 25,4%), mrtvorjenec 3, umrlih 20 (= 29,7%), mej njimi so umrli: za vratico 1, za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 3, vsled mrtvoudu 1, za različnimi boleznimi 12. Mej njimi je bilo tujev 5 (= 25%), iz zavodov 3 (= 40%). Za infekcijo boleznimi so oboleli, in sicer za dušljivim kašljem 1, za vratico 1 oseba.

— **Laž ali resnica?** „Neue Tiroler Stimmen“ so poročale 1. aprila o nekih čudnih pojavih na gori Monte Baldo v južni Tirolski. Čuje se baje ondi podzemsko bobnenje, iz pok skal se dviga bel rudeč dim in v dolini Aviona se je prikazal nov gorak studeneo. Luka Nagene ob Gardaskem jezeru so je posušila in neki otok se je dvignil sredi jezera.

* **Umorstvo 12letne deklice.** V Sologradu se je zgodilo strašno umorstvo. Neznan človek je v mrtvašnici tamošnjega pokopališča onečastil 12letno deklico, potem pa jo je umoril. Vzlic vsemu iskanju ni se prišla policija hudo delcu na sled.

* **Neverjetna starost.** V Magnojeviči, v bosenskem okraju Bielina, je pred kratkim umrl v starosti 122 let kmet Marko Čivotić. Po kojnik je zapustil sina, ki ima 50 let in tri hčere, ki so stare 52, 56 in 60 let.

* **Potopljena ladja „Stella“.** Na velikonočni četrtek popoludne je peljal angleški parnik „Stella“ iz Southamptona v Guernsey okoli 140 izletnikov. Poleg teh je bilo na ladiji še 42 mornarjev. Okoli 4. ure popoludne je zadelo ladja ob skalo na dnu morja ter se je v desetih minutah potopila. Rešilo se je 74 izletnikov in 42 mornarjev, 89 oseb, mej temi kapitana, pogrešajo, in so bržas vsi utonili. Krivda zadeva kapitana, ki je vzlic gosti megli vozil z največjo naglico, ki pa je v hipu nesreča storil vso svojo dolžnost ter je s svojimi častniki rešil mnogo potnikov. Ko je eksplodiral kotel, je stal kapitan mirno na svojem mestu ter se je z ladijo vred pogrenil v globočino morja.

* **Hišna preiskava fin de siècle.** Pariski „Figaro“ je objavil sodne akte o preiskavi revizije Dreyfusove odsodbe, in vladu toži sedaj list radi izdaje uradnih sodnih tajnostij. Te dni je prišel sodni komisar Marion v uredništvo iskat rokopisov, a naletel je baš najlepši trenotek. Uradniki „Figara“ so bili namreč zbrani v veliki dvorani, kjer jim je kazala neka španska plesalka svojo umetnost. Komisar se je udeležil najprej te skušnje ter je z uredniki vred galantno čestital imenitni plesalki. Potem je iskal rokopis, a ga ni našel.

* **Odločna ljubica.** V Neustadtu pri Friedlandu je neka zapuščena ljubica na Velikonočno nedeljo ustrelila svojega ljubimca, ki je stal v domači hiši tik njenega očeta. Trikrat je sprožila samokres, a še s tretjim strelom ga je zadelo v vrat, ranila ga pa ni nevarno.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dr. Stornik.

Dunaj 7. aprila. „Wiener Zeitung“ javlja upokojenje dosedanjega štajerskega šolskega nadzornika Zindlerja, ki je pri tej priliki dobil naslov dvornega svetnika. Hkrat se javlja imenovanje dosedanjega ravnatelja mariborske gimnazije, dr. Stornika deželnim šolskim nadzornikom.

+ Vladimir Mitrovsky.

Dunaj 7. aprila. Člen gospodske zbornice, Vladimir Mitrovski je danes umrl v starosti 85 let. Pripadal je srednji stranki.

Gorenjeavstrijski veleposestniki.

Dunaj 7. aprila. Gorenjeavstrijski veleposestniki so sklenili, da ne postavi o nobenega kandidata za mandat, ki je izbran po smrti grofa Fr. Falkenhayna.

§ 14. v štajerskem deželnem zboru.

Gradec 7. aprila. Posl. Kotulinsky in drugovi so vprizorili s frazasto motiviranim predlogom glede jezikovnega zakona na podlagi § 14 veliko debato ter zahtevali: vladu se pozivlja, naj poskrbi, da se izvoli ustavni odsek, ki bode dognal upravičenost tega jezikovnega zakona. Namestnik je izjavil na to, da sme deželni zbor po § 18. dež. reda pač posvetovati se in sklepiti o zakonih, ki so že sklenjeni in ki so že izdani, ne pa o zakonu, ki se morda še kdaj izda. Vsa debata in vsi sklepi štajerskega deželnega zбора o jezikovnem zakonu s § 14. imajo torej samo akademično velja vo ter se je s tem prekoracil delokrog v deželnem zboru. Nemški poslanci so namestnika ves čas motili ter klicali: To se mora vse izpremeniti! Debata se bo v prihodnji seji nadaljevala.

Darila.

Uredništvo našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: G.
Val Kompare v Cerknici 43 K, katere so na
mesto vence na krsto dne 24. marca t. l. v
Cerknici umrla g. Josipa Werlija zložili gg.:
Alojzij Pogačnik iz Cerknice in Fran Premrov iz
Martinjaka, vsak po 10 K; Alojzij Domicelj in
Josip Stergulec iz Rakeka, vsak po 4 K; Sebeni-
kar, Jurij Meden, Ivan Stergulec, Krajec, Popovič,
Kravanja, vsak po 2 K; Meden, Knap, neimeno-
vanec, vsak po 1 K. — G. V. Češnik v Mokro-
nogu 3 K 30 vin. iz nabiralnika v bralnem dru-
štvi v Mokronugu. — G. Ivan Vrankovič v
Braslovčah 3 K 24 vin. iz nabiralnika. — G. Fran
Stelé v Kamniku 2 K 30 vin., nabral Jožov
Francelj pri Francu Rodetu. — Skupaj 51 K 84 vin.
— Živeli vsi darovalci!

Tinktura zoper kurja očesa
— gotovo najboljše sredstvo —
za hitro odpravo kurjih očes, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.
Dobiva se v (20—14)
deželnini lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustek-a v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 4. aprila: Ana Prepeluh, klavčeva žena, 38 let, Poljanski trg št. 5, vnetje možganske mrene.
Dne 5. aprila: Ivana Leinfelder, pečarjeva hči, 17 mes. Konjušna ulica št. 1, božast. — Ivan Jankovič, zasebnik, 36 let, Kolodvorske ulice št. 27, mrtvouđ. — Ana Jenko, pekova hči, 3½ leta, Marije Terezije cesta št. 5, vnetje možganske mrene.
V deželni bolnici:

Dne 2. aprila: Ivana Ozbič, dñinarjeva žena, 32 let, jetka. — Jera Cvetnič, zasebnica, 34 let, pljučnica.

Dne 3. aprila: Ana Engel, dñinarica, 53 let, jetka.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 306-3 m. Srednji stračni tlak 736-0 mm.

April	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Temper- atura	Vetrovi	Nebo	Predava- na v mm
6. 9. zvečer	7385	94	sl. izahod	jasno		
7. 7. zjutraj	7367	39	sl. szahod	meglja		
2. popol.	7316	170	p.m.jzh.	skoro obl.		

Srednja včerajšnja temperatura 90°, normale: 79°.

Dunajska borza

dne 7. aprila 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld. 85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	55	"
Avstrijska zlata renta	120	10	"
Avstrijska kronska renta 4%	100	70	"
Ogerska zlata renta 4%	119	65	"
Ogerska kronska renta 4%	97	10	"
Avtro-ogrske bančne delnice	922	—	"
Kreditne delnice	369	—	"
London vista	120	521	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	97	"
20 mark	11	78	"
20 frankov	9	55	"
Italijanski bankovci	44	35	"
C. kr. cekini	5	67	"

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA
MAKS VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3.
Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

Akademico društvo "Slovenija" jav-
lja vsem svojim časnim, podpornim in
rednim članom tužno vest, da je nje več-
letni član, gospod

cand. iur.

Ivan Zupan

dne 3. aprila v Wörishofen-u na Bavarskem, previden s svetotajstvi, po mučni bolezni preminul.

Pokojnika se priporoča v blag spomin!

Dunaj, dne 5. aprila 1899.

Odbor.

Odkovan na rasstavah: Velike Mežirice,
Hošč, Protinjev, Prerovo, Tišnov, Humpolo.

Potrebna in koristna darila za vsako priliko!

Češki hrčanski specijalni zavod
za plateau!

Svoji k svojim:

Viljem V. Vejman

izdelovalec platnenega, pavlnatega in da-
mastnega blaga

v Prostojevem na Moravi

priporača lastne tkalne izdelke na
roku po smernih cenah in najboljši kakovosti:
celoplatneno domače im belene
platezne vseh širokosti in finosti, platezne
za plehte do 24 cm, damaste i gradle,
namizne in blago, obrisače, servijete,
beli in barvane za t. t. 12 in 24 oseb, otride,
platnen in pavlnat kanefas, robe, bele in barvane,
platnen, pavlnate, pavlnate in svilinate,
inlet in angin za sipek, oksford, križet,
oblačen preljeti zeli in šetake blage
za damske oblike. platez: pavlnata,
ruska, za zimnice, slaminke, z-store itd.,
trilke, tifon, floridas, kreton, piké, barbent,
satn, brillantit itd., itd.

Ugodna darila (1958-38)
in potrebe za gospodinjstvo.

Lastni izdelki.

Trgovcem se blago ne pošilja.

Kot strokovnjak in samoizdelovalec lahko
najbolje postrežem.

Vzoreci in ceniki na zahtevanje.

Naročeno blago pošilja se
le po poštinem povzetju.

Poseben oddelok za razpošiljanje
pod osebnim vodstvom.

Opreme za neveste od 50 gld. do 2000 gld.
so vedno v zalogi.

Janko Klopčič

urar v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4.

Nikelnaste, jeklene, sre-
brne, Tula, amerikanske
plaque, zlate ure. Ure z nihalom. Sa-
lonske ure. Pisarniške ure. Raznovrsne lično izdelane
budilke. Srebrne, Tula, amer. plaque, novo-zlate,
fine 14 kar. zlate verižice, zapestnice, prstani, uhani,
zapone, priklepi, gumbi za manšete in srace, igle za kravate iz grana-
tov. Razne stvari iz Kina-
srebra. Prstani in uhani z dijamante in brillanti.
Specjaliste vsake vrste
v zalogi.

Nikjer se ne kupuje
ceneje.

Popravila zanesljivo,
točno in cenol 14

Prej
J. Zor Alojzij Erjavec Prej
črtevijarski mojster v Ljubljani, Črtevijarske ulice 3.

Po večletnih skušnjih, kakor tudi po dovršenem
strokovnem tečaju v Ljubljani c. kr. teholo-
gičnega obrtnega muzeja na Dunaju mi je mogoče
vstrezati vsem zahtevam svojih p. n. naročnikov.
Prisporočam se prečasti duhovščini in sl. obdi-
stvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuval.
Delo je ceno, pošteno in trpežno. V zalogi so
razna masila, voščila za črno in rujavo obuvalo,
ter razne potrebitnine za to obrt.

Merite izbranjitega. — Vsašim narodilom naj se prideva vzorec.

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14